

els adobs i treballs indicats que la possible collita; però res més equivocat. Tant treball hi ha adobant bé les terres com fent-ho segons la rutina. En canvi, la producció és proporcional a la preparació, cultiu i adobada del terreny.

Recomanem que feu una probatura en una parcel·la reduïda. Per exemple, un troç d'un quartà equivalent a 250 metres quadrats o sigui 25 per 10, o similar. Els adobs de la fórmula esmentada, han de reduir-se a la 12^a. part.

Als catòlics del Bergadà

El full imprès que teniu als dits, era tard o d'hora inevitable. A fi de comptes, la necessitat a què respon, essent real, és també prement i inevitable. Això ja ho veiem de temps; dúiem de cap la creació d'un periòdic així, però encara com una cosa llunyana i sense contorns precisos.

Hi havia obstacles a superar; calia més que res, en l'ambient general un punt de maduresa que ens garantis eficàcia i oportunitat... Ara les coses ja semblen madures i l'estrènia «Acció Popular» amb el seu programa ens ha fornít la precisió que cercàvem.

De moment, però estavem perplexos. Constatàvem a casa nostra una precocitat meravellosa per a infantar periòdics—uns periòdics nou-nats i tendres que mai arribaven a l'edat de discreció.— I tots invocant com nosaltres unes exigències espirituals que no admetien espera. Rumiant, hem vist que si més no, teníem l'avantatge de venir darrera seu. Ells hauran contribuít a desvetllar en el públic una consciència més viva d'aquella necessitat i així, fet i fet, a adobar-nos el terreny.

Ens ha decidit, oi més, la cooperació, bellament grata, d'una comarca germana. A Solsona com al Bergadà, els catòlics senten afany de viure i fer viure el seu catolicisme. Cercaven també per a llur inquietud proselitista un òrgan adequat. Ens hem trobat, ens hem comprès—germans que som—i ara la nostra acció conjunta, sota el signe de Crist, promèt una esperança-dora fecunditat.

El sentit d'aquesta actuació l'indica prou clarament el títol del quinzenari: Som gent d'Acció Popular. Seguirem el camí de renovació salvadora que als catòlics de Catalunya han fressat les directius del seu programa. ACCIÓ POPULAR vol dir, primer que tot, unió i organització. Però una organització de catòlics exàgües tant se valdria que no existís. Tendim vers un catolicisme intel·ligent i viscut, excel·lència de la vida. La tas-

ca és d'aprofundir continuament el nostre catolicisme per a irradiar-lo després i saturar-ne poc a poc, el medi.

Aspirem amb el nostre periòdic—ambiciosos de nosaltres—a pronunciar sobre els problemes plantejats a la comarca, la solució justa i cristiana. Això ens farà recórrer sovint a les lliçons supremes del cristianisme social. Tan fecundes com són i tan insospitades en aquest Llobregat turbulent.

En política tindrem present la Declaració col·lectiva de l'Episcopat i sempre, l'Evangeli. Per tant, res de localismes de politiqueta rural. No volèm, com diu Herpèl, «Posar en peu de guerra la religió de la caritat». Aquestes normes ens posen en camí de fer obra constructiva. Religiosa primordialment, però també, de re-top, cultural i patriòtica. Entenem que a casa nostra la cultura ha sigut, és i ha d'ésser cristiana, si ha d'ésser quelcom. Nostres són la història i l'ànima mateixa de Catalunya. I d'altra banda no creiem que la cultura tingui res a dir d'un accentuament ben ferm de les valors de l'esperit.

Tot plegat coses que fan bonic, projectes, aspiracions... Convingueu que més bonic faria, tantmateix, donar-los'hi una bella efectivitat. Això haurem de cercar tots aquells que en l'actual formigueix de negacions i actituds subversives, sentin encara la joia divina d'afirmar Quelcom. No ens fèssim pregar. Aquesta vegada no són vagues urgències culturals que entren en joc. Són els interessos espirituals de la comarca i el patrimoni cristià del poble. Són els afers, sagrats per nosaltres; de Catalunya cristiana. Aquestes coses sagrades i nostres, tots tenim el dret, i el deure i l'honor d'emparrar-les i vindicar-les.

LA REDACCIÓ

Catòlics del Bergadà!

El vostre periòdic és ACCIÓ POPULAR.